

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja óe
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwość da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoćń ty.

Z njebjes mana
Njeh ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedžel'ske łopjeno. •

Budyschin

13. měrza 1927

Bauzen

Čištčez a nakład Šmolerjez knižicziščezěrnje a knižarnje šap. družšt. s wobm. ruł. w Budyschinje.
Wułhadža łóždu šobotu a plačzi bėrtlėjnje 78 šlotnych pjenjełow.

Łofutny džěń.

139. psalm, 23—24.

Nasch pschichodny łofutny džěń žadny pschipośnaty šwje-
džěń wjazny njeje a mjes tym, so ty šnano po wótzow wasch-
nju pytašch wěczne šbožo w naschich Božich škuzbach, twój wo-
šud šo nještara wo to wšchitko, ale pyta šwój semški dobytł.
Tutón šamšny wobras pak móžesh w naschim čašku wšchu-
džom widžecž a runje tohodla šda šo nam jara nušne bncž,
šo łofutnu šrijedu šašo ras šwěrnje pytamy, šchtož naš hišchće
džěli wot nascheho Boha, a, dokelž je naschich hrěchow tak
wjele, šo jenož poddamy do šwěrneju rukow Božej, hdžež
je ša naš hnada a wjele wodacž.

Šaj, Božo, wobhoń mje a pśnajte moju wutrobu; špyt-
taj mje a pśnajte přjódny, so š nami wšcho w rjedze njeje a
wot tutoho špśnacž a šem čzemny šo š Božej pomožu prózo-
wacž won nowe myšle. Nicžo šwontowneho tu šo wot tebe
nježada, ale twoje šnutsłowne žiwjenje dnrbi šo wobnowicž,
nješmė tak bncž, kaž nětk daloko a šchěroko wobłedžbujesh, šo
nješu ludžo Boha jenož hišchće na jasnku. Wěžny, kiž jich naj-
wjazy šajimuj, šu dženknišchi džěń hinašche a wopacžne,
to dnrbinym wuprajicž. Dženka łóždy jenož hišchće myšli na
politiku a druge wěžny, šo rosmołwja wo tym abo tamnym,
ale niž wo tym, šchtož je nam wšchitkim jenicžny nušne. Wny
Sserbja bėchmy w přjedawšchich čaškach w tym nastupanju
hinašchi, ale tak šteji nětk? Róždy to drje wě, kaž žuse myšle
šo šahnědžicž čzedža pola naš. Tak dnrbi łofutny džěń tež
šašo ras džěń bncž, na kotrymž šo šašo dopomnišch na wino-
watošće twojemu ludu, šo wě šerbštemu, napšchecžo!

Wšches to wšchitko pschindžemny pschezo š nowa tež na to,
šchtož našch tekst nam praji: Bóh dnrbi bncž nam š měru
nascheho čzinjenja a škutkowanja, jeho wola jenož budž tež
nascha wola. To nam wěšo wjele nascheje hacž dotalnišcheje
wole wjazny njewoštanje, ale šchto to wuczini? Dnrbišch škónč-
nje šo tola ras dopomnicž na twój woprawdžity šaměr, na
to, šo je twoje žiwjenje wot Boha, šo dnrbišch tohodla tež
jenož ša Boha žiwny bncž. To wšchitko špśnacž je přeni do-
bytł łofutneho dnja. Tola šabncž nchzemny, šo nam pschindže
tež tuto špśnacž jenož wot Boha, wón dnrbi nam wutrobu
wotewricž, potom nam woczni rošendžetej a widžimy wšchitke
te wulke a małe šmyłki, kiž šu naš hacž dotal pschewodžake
na pucžu nascheho žiwjenja. Tohodla je tež łofutny džěń
ša naš džěń, na kotrymž šo dopominamy tež na to, šo dnr-
binym, hdž čzemny, šo by Bóh nam to wšcho dał, šo modlicž
š njemu w horzej modlitwje, š žylej wutrobu a š žyleje du-
šche. Kał nutrnje našch psalmišta šo š Bohu modli: Knježe
wobhoń, špytaj a hlada! Móžesh ty tež tak š Wótzej šo
modlicž a wołacž? Łofutny džěń čze tebe š tomu šašo
wjescž, šo by namakał tak wěczny pucž a wjazny njehladał
na šny pucž tutoho šwěta.

Šlej, lubny čžitarjo, štejimy šašo w pśstnym čašku, dženk-
nišchi džěń čze nam to žyle wošebje połacž. Dokelž pak
runje w tutym čašku jón šwjecžimy, dnrbinym tež pschezo
myšlicž na nascheho Knješa, na Bože jehnjo, kiž nješesche
šwěta hrěchi wšchě, kiž je tak našch łofutny džěń čžinił džěń
wobhnadžanja. Wěmy nětko, hdž abo hejšo-li š žyla Boha
prošymy, šo by naš pschewodžal na wěcznym pucžu, kiž naš
do njebješ wjedže, šo čze wón našchu proštwu wušklyšchecž

Jesom Khrysta dla, kiž je nam jastup k Wótzei wotewriť. Tohodla móžesť ty nětko stroschtnje hič a czahnyč po twojej dróhy. Hdnž njekešć Jesuša we wutrobje, mašć dobry pucž a dobru dróhu, kiž tebe šama wot šo wjedže tam, hdžež chzesć. Sťny pucž leži sa tobu, ale to chzemy tola hišćeže ras se wschej rasnosťu wuprajicž, so tutón sťny pucž na kóždy pad k stemu a do šahuby wjedže. Je džěn tak, so je hrěch ludži šahuba a šmjercž hrěcha mšda.

Kak pať móžesť Jesuša namaćacž, hdnž jeho hišćeže nimašć? Šlej, so šam namaćasć wotmołwu na tuto prasche- nje, wotmołwu, kiž je drje w kóždym wošebitym padže hi- najšća, ale kiž je runje sa tebe a sa twoje powoľanje prawa, to je twój nadawł, kiž tebi štaji pokutna šrijeda. Hdnž i žnjei wutrobu tutu wotmołwu pytašć a ničžo drugeho, potom móžesť wěšty byčž, so tež Jesuša šćoncžnje namaćasć. Šaj, wón pščińdže ke kóždemu, kiž šo prózuje wo wěrnosć, pšchetož wón je pščińchoł na šwět, so by prawdže šwědcžik, a kóždy, kiž je i prawdy, pošłucha na jeho hłóš. Š prawdy pať wščitžy šmy, dokeľž šmy Bože džěczi a mamy wot Boha našču dušču; tuž tež wščitžy Knjesa Jesuša namaćacž móžemy.

Tohodla, luby kšchescžijano, wrócž šo troschtowany šako i wutrobineje czisćiny pokutneje šrijedy do šwěta a pomhaj, so byču drusy tež Boha a jeho wolu pytałi. Šaj, to njech je twoja prawa pokuta, so druhim šadžewasć po sťny pucžu hič. Wóh tón Knjes pať budže tebe žohnowacž pšchi twójim džěle, haj, Knježe, pšchewodž naš po wěcznym pucžu!

Wščitka mudrosć we poľnosći je we tebi, Jesušo!
Daj, so ja nětk we žadosći tebe pytam wyšche wšchoh'!
Njech šprawnosć a ponižnosć štajnje mje wodži
A njebiesku mudrosć do wutrobny płodži,
To pošnaju prawje tu Jesuša šam
A we dušči njebiesku mudrosć tež mam.

Šamjeń.

R. w R.

Jesuš njekešće šam šwój kšchiž.

Tam Jesuš šwój kšchiž njeke
Na šwojim kšhibjeczi,
Kiž rosšchwitany běšće
Tak hrošnje i kšchudami!
Na šwojim miłym czoli
Ma křonu czernjowu,
Krej wot njoh' dele běži
Po blědym woblicžu!

Šlaj, ša mnje, tebe njeke
Kšchiž Bože jehnjatko,
Wod czežu našchej' šćosće
Wón k semi šwješe šo!
Ša naš wón kšchepotašće
Tam křawjo na kšchižu,
Dla našchej bjesbóžnosće
Šso bědži se šmjercžu!

Tuž, hdnž cze twój kšchiž czisćiczi
A je czi wobczěžny,
Ty hladaj, kak Šsyn Boži
Kšchiž šwólnje njekešće!
Kak je tak šćerpnje czisći
Našć Šbóžnik pšchětrał wšcho,
Hdnž jow po Wótza radži
Je wumohł człowještvo!

A tuž tak chzemy stroschtnje
Nětk ša Jesušom hič!
Wón našče mucžne štawy
Nam sechže sešylnicž.
Šaj, šwólny i ponižnosću
Do rady Božeje!
Wón wě, ššto k wěcznom' šbožu
Jow ša naš nušne je.

Ššto je tež našć kšchiž tudny,
Šlaj, pornjo šbóžnosći,
Kšchiž Boži Šsyn dacž sechže
Ty m šwěrnym po šmjerczi!
Ša naš tam horfak w raju
Je hižo hotowa
Pšches Božu wulku hnadu
Ta křona žiwjenja!

Š. B.

Modl šo!

(Šćoncženje.)

Krajny biskop D. Šhmels pišče, naš namołwjejo, so byčmy šo modlili, dale tole:

„Modlmy šo: Wšchekomóžny Božo, šmilny Wótče, kiž ty šam jeniczi šwjaty šy a kotrehož pucže šy šwjate, my šo podwolamy Twójim šudženjam a šo modlmy pšched Twójimi pucžemi, tež hdnž je njespóšnawamy. My wušnawamy we wschej pokornosći, so je našć lud šo šabłudžik a škoržimy Tebi wšče šćomdženja žyrkwoje a wšcho jeje nježnje džělo. My šo czi špowědamy, so šmy Twoje šudženja šawinowali, a my wěmy derje, so šmy Twoju njehnadu a Twój hněw wjelekrócž šašlužili.

Me Twojeje wulkeje šmilnosće dla, kotruž Ty tež džě- Ńa hišćeže dawasć nam kóžde ranje i nowa pšchpowědacž, prošymy Tebe, so naš njeby na wěczne šastorcžik, so by nam našče hrěchi wodať a naš tola šdžeržak w Twójim towarštwje ša wěczne žiwjenje! My Tebe tež prošymy, so by Ty našče- mu ludej kšwile špožcžik, pokutu czinicž a jemu nowy ša- pocžatk šmóžnik, Twoju žyrkej pať runje i mřěczom tutoho cžaša ša nowe žiwjejnje wudošpoľnik! My wšchal wěmy, Knježe našć Božo, so Ty nješny Wóh šmjercže, ale Wóh ži- wjenja. Ty nochzesć šmjercž hrěšćnik, ale so by šo hrěšć- nik wobrocžik a žiwy był, a Ty hišćeže wjele bóle nochzesć, so by šo Twoja žyrkej šćasnyka, ale so by šwoje powoľanje špóšnała a jo dokonjala wošrijedž šwěta šmjercže. Tohodla kšnyšć a wužnyšć naš šwojeho mjena dla! Šamjeń.

Knježe Jesom Khrystěže, Ty wěrnny, wěczny, šmilny wnyšći měšćniko, kiž Ty šy tohodla do šmjercže šchoł, so by šebi gmejnu wutworil, kotraž by była šwjata a njewino- wata, špominaj i hnadu na šwoju žyrkej, kotraž je do wul- kich czěšćnosćow pšchisćla a žaneje drugeje pomožy njesnaje, kšiba Twojeje! Tohodla nješladaj na našču winu a na našć hrěch, ale špominaj na wšče Twoje šlubjenja a poštaň, so by šam šwojeho šćadla hladať, přjedny hacž šahinje! Šćitiť se šwojej wšchekomóžnej ruku pucž šwobodny pšched šwojej žyrkwju a poškaž jej pucž, po kotrymž měla kšhodžicž, a wjedž ju se šwojimaj woczomaj!

Šbudž w gmejnje šamej paštrjow po šwojej wutrobje, wučerjow po šwojim špodobanju, štražnikow bjes bojošće pšched człowjekami a bjes šćožowanja po człowještwej woli! Šjedaj tež, so by w našchej šrijedžisnje w tutym pošlednim šrudnym cžašu na wušnawarjach pobrachowalo, kotsiž špraw-

ni a wěrní, řebí řwojeho pucřa wěřci, ř Tebi a řwojej řa-
zpěwanej zyrřewi řteja, a daj, řo by tuta zyrřej w cřiřtořcři
wucřby, řwjateho řiwjenja a břiřřteho powořanja męřto na
horje byřa, po kotrymř řo třiřeni ředřa a w kotrymř řabl-
dřeni řwři pořledni wucřek namařaja! Wřhiřto řo řwojeje
řwěrneje lubořcře dla! řamjeř.

Řnjeře Bořo, řswjaty řucho, řy řucho wěnořcře a řwěd-
cřenja, řy trowřtowarjo řrudřenny, řy wjedniřo řabludře-
ny, řy dobroprořerjo wřhiřřliř, řiř njewědřa, řhto řo
modlicř, řladaj tola, řak je nařha wutroba rořtorřana a
nařhe řwědomje njeměrne a řak bywa nam řtyřřno po męře!
řohodla wofřew nař ř wěřtořcřu wodacřa hřehow a daj
nam řon męř, kotryř je wřiřřři hdyřřli wřhiřřřon rořum! Wucř
nař řeř řo modlicř ře řřowami, řotreř řo ř wutrobje Wřřza
přhecřiřcřa, a daj nam ř dobom mři řwědcřenja, řotreř
dobywa na wutrobach cřłowjekow! řeřřowu gmejnu pař
řcřiř řa řařřu, w řotreřř je pořnořcř darow a hnady! řwjedř
řeř hromadře ře wřhiřřřliř řrařow, řhtoř je rořdřelene, a
řpocřč, řo gmejna přři wřřřem cřeřřřim řutoho cřařa cřim
bře přřiřhoděj řoho Řnjeřa napřhecřiřwo řhwata a řo na
dřen dopjelňjenja řotuje! Řiř řy ř Wřřřom a ře řsynom
wěrný řiwy Břh řy a řnjeřiřř do wěcřnořcře! řamjeř.

Řnjeře, řmil řo!
Řhřiřřcře, řmil řo!
Řnjeře, řmil řo!

Modlmy řo wofřebje hřiřcře řa duřřepařřřow a wu-
cřeřřow:

Řnjeře řeřom Řhřiřřcře, řy Řnjeře a řřowa řwojeje
gmejny, dořeř je wřřha nařha nadřija řa řwoju zyrřej w řym
jenym wobřamřňjena, řo řo řwoje řřowo cřiřte a prawe
mjes nami wucři a řo řo řwjatej řakramentaj po řwojej
woli wufonjetaj, prořřmy řebje wofřebje řa wřřřř, kotryřř
řy řa přeřařřři hamř powořak: řařbuř řiř w řutym cřařu
dwřiřř ře řwojim řswjatyř řucho, řo ř wjeřelým ertom
wo řebi řwědcřa a řabludřene a řamřlene wutrobny ř Tebi
na pucř pořařřa. Napjelň řiř ře řwjatej mořu a řřněj
řhrobřořcřu, ř mudrořcřu, ř wěru a řwěru, řapal w řiř řa-
horjenořcř řa řwři dom a řpocřč, řo řu dobri řncřeřjo a
řo byřřmy my ř nimi w řebi namařani byři! řamjeř.

Modlmy řo dale wo męř na zřřej řemi:

Wřřehomřiřny řmilny Bořo, řiř řy wřiřnam po zřřej
řemi řadřewujęřř, řřelby rořřamujęřř, řlebije rořřiwařř a
wřiřřře wořř řpaliřř, my řebje prořřmy, řo by řy řzyřř na
řemi řuby ř řucho męřa řrowařřřiř. řpocřč řeř nařřemu
řudej, řo řo wot dna ř nowa natwari a řo řmę řeř w přři-
řhodře byčř řrat we řwojej řuřy ř cřeřcři řwojeho mjena!
Přřes wřřo pař daj řwojemu řraleřřtu přřiřhadřecř a řwo-
jej woli řo řrawacř řař w njeřju řak na řemi! řameřř.

Prořřmy řeř wo dobre řnjeřiřřto w řmřiřřli 4. prořřwy:

Wřřehomřiřny Bořo a Wřřcře, řy wěcřny Bořo, my řo
řebi dřařřujęmy, řo řy we wřřřem přřeměňřowanju cřařa
řon řamřny wofřawařř, wčřera a dřenřa a do wřřřeje wěcř-
nořcře nařř wuřřow! My řo ř Tebi wofřamy řa nařř řud, řo
by řy řeř w přřiřhodře w řim řpomřiřne řařřadowanja po-
řřajowak a řemu prawe řnjeřiřřto řpocřčřiř řzyřř, řo byřřmy
my we wřřřej bohobojřcři a cřiřtořcři męrne a pořojne ři-
wjenje wjeřcř mřiřřli a ř řym wřřřem řwoje mjeno mjes nami
cřeřcřene byřo! řamjeř.

Modlmy řo řa wřřřř, řiř řy w řřařocře a w řuřř:
Řnjeře, řy wuřři pařřřřo cřłowjekow, řladaj na řa-
řřy a wopuřřcřenny, na řřy, řotryřř duřřa je řawuřřena
a řotryřř řiwjenje řinje! řladaj na cřeřřřařřy a na řmjeřcř
řranjeny, na mřeřařřy a na wřřřu hujjenořcř řutoho řwěta
w řutym pořřlednim cřařu. řřořřuj řwojej wřiřřř pořřnej řmi-
lenja na řiř wřřřř a prař řiř duřři: řa řym řwoje po-
moř! Přřehomřaj řim, doniř woni, wuřřwobodřeni a wu-
mořeni, ř wuřřřimi řřřami řwojřř wumořenny řebje nje-
řhwala dla řwojeje mřiřcřiřwořcře we wěcřnořcři! řamjeř.

Modlmy řo wo přřiřhod řoho Řnjeřa:

O Řnjeře řeřom Řhřiřřcře, dla řwojeho mřiřcřiřweho
přřiřlubjenja, řo řy břiřř přřiřřdřęřř a wřřřu řuřřu řřončřiřř,
wofřamy řo ř Tebi, řy řzyřř břiřř wuřřnacř řiřřbu řwojřř
wuřřwolenny a męru řiř cřwřlow pořřu řcřiřničř, řwětej řonř
a mjeřu řajicř a řwři řud ř řebi do řwojeho njeřjeřřteho řra-
leřřwa a wěcřneho paradiřa přřehadřicř. řřaj, my řladamy,
hacř hřiřcře njeřřny duřřy: ředny dřen prař řo dřiřřemu a
řena nřiř powjeř řo dřiřřej w nařřřim domořředřenju! Dawař
nam řřřřhecř wjeřele a radořcř, řo byřřu řbřiřři wjeřeli a ře
wřřřudřom rořpřiřřene wofřady woprawdře do řeneho zřřřa
řjednocřene byře! řamjeř. řaj, přřiřřdř, Řnjeře řeřu,
přřiřřdř břiřřy! řamjeř.

Wřřcře nařř, řiř řy w njeřjeřřach, řwječřene . . .

Řhřiřřcře, řehňjo Boře, řiř njeřeřř řwěta hřehi wřřř,
řmil řo nad nami!

Řhřiřřcře, řehňjo Boře, řiř njeřeřř řwěta hřehi wřřř,
řmil řo nad nami!

Řhřiřřcře, řehňjo Boře, řiř njeřeřř řwěta hřehi wřřř,
daj nam řřajny męř! řamjeř.

Budř řhwalba Břhu Wřřřu,
řsynu a řucho řwjatemu,
řon řzyřř nam řpocřčřiř ř mořu,
řhtoř nam je řřubiř ř lubořcřu,
řo byřřmy řwěrní byři
Ř řo řom' poddali,
řeř řeho řřajnje męři
We nařřej wutrobi,
My řzemy přři řim wofřacř,
Nęřř řamjeř řpěwamy,
řo budřemy řo dořřacř,
řhtoř řwěru řadamy.

Nař wřřřřřliř pořřohňuj řon řmilny Břh, řon Wřřř a řon
řsyn a řon řwjay řuch! řamjeř.

řřobu na pucř!

řuher přřře: Řřřeřcřiřjenjo řu řudřo, řotřiř mřiřa řo
wjeřelicř a wřiřřacř we wutrobje, řejwacř a řřakacř. řo řo
Břhu řpodořa a cřiři nařřej wutrobje dęře, hdyř my řo
njebořařřiwje na Břha řpuřřcřamy a řřowu řbřhamy a řo
wjeřelimy. řhto byřř řzyřř wřřacř řa řo wjeřele, řo je mi mřiř
Břh a Řnjeř wřřřřliř řandřelow řa přřhecřelow řcřiřniř, řaj
njeřjeřřa a řemju, řaj mořeho lubeho Břha a Wřřřa w nje-
bjeřřach . . . řřaj, řo je řřřeřcřiřřian: wřn řu řhodři řřakajo
ř řhwalenjom a dřařřowanjom, dořřonia řwoje dřřřo pōdla,
řřřři řwětej, nječřini niřomu njeprawdu."

Konfirmacija.

Bliško je sažo džen, na kotrymž kóžde lěto hny młodnych křesćijanow wobnoweja swój křesćenjski kłub. Kaž w poslednich lětach, tak dže tež lětka pšes nowiny hibanje, kotrež chze młodžinu do tak mjenowaných „wuzwjeczenjow młodžiny“ wabicž. Czitašch w nowinach hłožn, kotrež sa tajki njezrytkwinski skutk rěčja, a runje tak tajke, kotrež sa konfirmaciju wustupuja.

To su hnadž spytowanja sa teho abo tamneho, njech staršheju abo džeczo, abo tola pruhowanja. Sa teho pak niz, kotryž je domach, w schuli, w Božim domje hędžał k Jesužowymaj nohomaj a kłyšchał jeho wulke předowanje na horje, kotrež je nam sapisane Matth. 5—7, a kotrež so kónczi we wulkim křutnym pšchirunanju wo mudrym a njemudrym twarzu. Shtož kłyšchi a czini Jesužowe kłowa, tón je tajki mudry twarz, kotryž swój dom, swoje žiwjenje sažoži na wěstn, twjerdn sažožk, na kotrymž móže w dobrej nadžiji dale twaricž. Tajki młodny hólz, tajka młoda holza so njełomdži, pšched Knjesowu wołtač stupicž a tam se swojim haj so wusnacž sa Jesuža Křistuža a sa žiwjenje w křesćijanjskich pocžinkach.

A czi drusy! Na to, shtož su człowjekoj wuczili, prajili, pišali, pěžnili, so sažožuja a pucžnik je a móže jim tak bycž jenož mylny człowjek. A kotry człowjek by hēbi swērik prajicž, so njeje mylny! A shtó potom, hdnž so runje potom spósnaje, so su na wopacžnym sažožku, hdnž to wšcho a wo to pošlednje dže!

Tuž: My džemy a so njełomdžimy ani wołomika k wołtarjeje konfirmacije! My džemy, ale niz hinał, křiba so so doštojnje pšchihotowachmy sa swjatocžne wołomiki, sa žiwjenje po swjatym kłowje Knjesa Jesuža! A w tajkim pšchihotowanju budž stajny hłowny křuch: wěrjaza modlitwa!

Tuž:

Jesu přjedn dži nam tu na semi,
Njedaj so nam dołho kómdžicž
A toh' hnadnoh' cžaža kómdžicž,
Wjedž naž sa ruku, k Wótzeje do domu!

Zyrkej a stat.

— **Evangeljska zyrkej Staropruskeje.** Senat tuteje zyrkwe je so nadrobnišcho sabērał se schulskimi sakonjemi, t. r. wošebje i nabožinu w schuli. Wón wošebje wusbēhny, so ma zyrkej pšchikłušnosć, křutnje sa tym hladacž, so by so młodžina, kotraž bu zyrkwi w swjatej křesćenizn dowērjena, tež w tutej evangeljskej wěrje wukublała. So by so to pšchewječž hodžalo, mēle so „pšchiradny“ — Beiräte — sa schulste naležnosće konfistorijam a druhim zyrkwinyim wšchnosćam pšchidželicž.

— **Schula.** W němskim křejmje je so njedawno prajilo, so je schula wuhotowanje stata. Pšchecziwo tutomu nahladej wustupuje na pšch. Guerard, wjednik zentruma: „To je nahlad, kotryž mamy my sa zyle wustawje napschecziwny. Tutón nahlad chze statej wobšchērnju a njewobmjesowanju mōž wunusowanja nad schuli pšchizpicž. To my najdorasišcho wotpołasujemy. Wēste je, so ma stat wažny podžel pšchi schulskich wēžach, ale i połnym prawom rěčži wustawa jenož wo dohladništwje stata nad schuli, niz pak wo křamoknježerštwje stata nad schuli. Wustawa pšchipošnawa prawa nabožnych šjednocženštwow; wona praji, njewotwižna wot stata, so je

nabožina wošebity džel roswucžowanja, a džiwa tak na wošebitošć tnych wucžerškich mozow, kotrež maja nabožne roswucžowanje wješć.“

Wischelke i bliska a i dalofa.

— **S wožadow.** Dwē hacž dotal kērbškej wožadze pntatej fararja, Horni Wuješd a Kētlizn; jako křecža by so jimaj pšchidželika Huska; tola tu drje je wēž tak nēkał šrijadowana a Huska cžała na swojeho noweho kērbškeho fararja. Ale tamnej wožadze? Njenamakatej-li kērbškeho fararja, stej dwē namjesnej wožadze, jena na tutym, jena na tamnym boku, sa našhe Sserbštwo šhubjenej. A to so stawa nētkole w tym cžažu, w kotrymž so telko rěčži a pišche wo roskřynjenju Sserbowštwu! Młodny kērbški dorost tu je, ale jeho pomoz je hišchže pšche dalofa! A hacž dožahaza budže, je tež hišchže njewēste pšchi wobštejnoscžach, kajkež su. Duchowni, kotřiz su kērbškeje rěčje mōžni a tola nētkle nochzedža we kērbškim kraju wožadam kłušicž, dnrbja wažne a roskřudne pšchicžiny mēcz, hdnž jim wone wjazn waža hacž tuta nusa našchich wožadow, hacž tuta kērbška nusa. Swołani pak su nētko wšchitn, duchowni kaž wožadni, kaž wožadny se swojimi jastupjerjemi, so se wšchej swēru wo to staracž, so by so w našchim kērbškim kraju našchim Sserbam Bože kłowo we maczernej rěčži předowacž mohło.

— **Jutry so bliža.** Shtó i mojim křynom? Shtó i mojej holzu? Tutej prašcheni czinitej nētkole staršhimaj wjazn staroščow hacž hdn přjedn. A niz jeno wo pšchichod runje konfirmērowaných maja staršchi nētkole staroščow wjele, nē dozyla wo pšchichod swojich džeczi, tež tnych, kotřiz hižo lěto a wjazn se schule su. Na jedny pucž budž tu połasany, po kotrymž móže křyn kaž džowka pšchicž k spokojazemu a rjanemu dželej na cžaž žiwjenja: To je sa młodženza dželo diakona abo „bratra“. W Moritzburgu mamy pšchihotowanjski wustaw sa tajkich. A młoda holza móže do džela „kōtrow“ stupicž. Tu ma wšchelate pucže: bóle křutny a křuty pucž diakonizn abo powołanje kōtrow abo hewal dželo „swobodnych kōtrow“. Mužšte kaž žónšte mozn so pntaja, dokelž pobrachuja. Tu njeje žaných „džekonjemējerjow“. Ale wšchak, to budž hnydom pšchispomnjene: sa kōždeho to njeje. A tutomu powołanju dnrbijch lubošč, i najmjēnšcha pšchikłušnosće mēcz a tež wēstu křmanosć. To njeje tež wēž sa runje konfirmērowaných, ale wošebje sa 17, 18lētnych. Shtož pak mēni, so so sa tajke dželo hodži, tón so najmjēnšcha sa nim wobhoñ. Jeho farač budže jemu wēšće radžicž chzncž a so wo dalšche kōbu postaracž. Drježdžanski maczerny dom diakonizow na pšch. ni ma kōtrow došč, so by wšchē pšchecža, kotrež i wožadow a i wustawow pšchicždu, dopjelnicž mohł. Runje w tutym domje je tež tak nēkotra kērbška holza spokojaze, wobšbožaze dželo a drubi maczerny dom namakala.

— **W Athenje,** w kotrymž nēhdy Pawol tamny njesnatemu Bohu swjecženy wołtač namaka, chzedža němsku evangeljsku zyrkej twaricž. Pšchedkřnda Gustav-Adolfskeho towarštwu tam pōndže, so by, i dohom tež sa wubjert evangeljskich zyrkwjow Němskeje, jednał wo tym, kał mohł so tutón wotpohlad wuwječž.

Wistowanje: K. w B. sa Dfuli. — M. w Bu. sa Lätare. — M. w Ž. sa Judika

Samotwity redaktor: farač Wyrzacž w Křakčizach.